

да го хванатъ. Той изчезналъ и се намѣрилъ въ едно село чакъ въ Добруджа, гдето сѣщо така се главилъ за учителъ. Но и тамъ татари и турци го наклеветили, че учи децата на военни упражнения и ги приготвя

Паметникъ на В. Левск. въ Карлово

за бунтовници. Гоненъ и обезпокояванъ постоянно, Василъ Ивановъ миналъ Дунава и стигналъ въ Букурещъ.

Знаменосецъ въ четата на Панайотъ Хитовъ

Въ Букурещъ Василъ намѣрилъ събрани наедно старитѣ познати нему войводи — Раковски, Панайотъ Хитовъ, Хаджи Димитъръ, Стефанъ Караджа, Христо Македонски, Филипъ Тотю и още много други смѣли български синове, избѣгали отъ турски пакостници. Всички

се готвѣли за народното дѣло. Раковски преподавалъ на войводитѣ и редницитѣ българска история и ги училъ, какъ трѣбва да се подготви цѣль народъ, та единъ день да въстане противъ турското иго. Той написалъ законъ за „горскитѣ чети“ и предложилъ да се съставятъ нѣколко бунтовни чети, които да идатъ въ България и тайно да будятъ народа и да узнаятъ, дали хората могатъ скоро да се дигнатъ за борба.